

De màfies i botiflers

Sovint no ens pensem a pensar que la democràcia és molt més que anar a votar periòdicament. Per què la democràcia a Gran Bretanya o als Estats Units no és igual que a Espanya o que, encara més diferent, a Malàisia? No es vota cada quatre o cinc anys a tots aquests indrets? La resposta està en l'educació democràtica. En els hàbits i el sistema democràtic instal·lat. La democràcia, per funcionar de forma més o menys correcta, ha de complir determinats principis. Primer: l'imperi de la voluntat de la gent expressada a les urnes de forma continuada i sostinguda. I de la forma més representativa possible. Una societat que no flirtegi mai amb idees totalitàries, ni d'esquerres ni de dretes. I amb un bon sistema electoral. Segon: una justícia imparcial i ràpida. No serveix de res una sentència al cap de molts anys. I menys si està polititzada. Tercer: una premsa lliure. Que no estigui subvencionada. I, si ho ha d'estar degut a la petitesa del mercat, que es subvencioni sota unes fórmules rígides, matemàtiques, imparcials. Mai de forma discrecional.

Quan tot això no té lloc de manera conjuminada, apareixen democràcies com la nostra. I molt més grotesques encara, com la russa. O l'argentina. En el cas de Rússia o Argentina molts de nosaltres pensem que les màfies controlen el poder. Mentida. En aquests països el poder és la màfia. El poder polític controla els subgrups mafiosos i aquests treballen al seu servei. Per això moren periodistes misteriosament, o s'enverinen enemics del règim, o s'empresonen persones que molesten, o s'expropien els bens sense fer cas al dret, als tribunals. A Espanya, gràcies a Déu, no s'arriba a aquests límits. Però hi ha qui ho intenta.

Ara mateix resulta que, mira per on, elements del poder espanyol (la policia) han tingut filtracions informatives (de fets no demostrats) cap a determinats diaris. Quan manaven els socialistes aquestes filtracions vesaven cap a l'òrgan del seu patit (El País). Ara que manen els populars, les filtracions s'escapen cap El Mundo, que és el seu far ideològic. No s'escapen directament cap a La Razón o l'ABC perquè aquests diaris venen a ser com El Jueves. Per descomptat, a cap diari català.

Ja vaig advertir que aquest tipus de situacions com la que està tenint lloc amb el president Mas, i altra gent de CiU, començarien a freqüentar. Crec que els afectats ja ho suposaven, també. I crec que no s'hagueren atrevit a plantar cara si tinguessin draps bruts personals que amagar. Bé, en qualsevol cas, els catalans hauríem de tenir clar que la informació no s'ha escapat i publicat per fer un bé a la democràcia, sinó per fer un mal a Catalunya. I, concretament, a la causa independentista. Ni tan sols per fer mal al president Mas personalment. I hauríem de tenir clar, també, que el fet no hauria d'alterar les nostres intencions. Ho dic perquè en aquests moments no convé ser tiquis-miquis. Hem tingut trenta anys per empenyar-nos pel finançament dels partits. I cap mitjà ha dit res. Votin al partit que votin, vostès no quedaran lliures de culpa: tots els partits s'han finançat irregularment des que es va morir en Franco. Ja m'han sentit dir-ho més d'un cop. I com que el fet és universal, aquest requereix una solució universal (per exemple amnistia i promulgació d'una nova llei amb mitjans de control). Però en cap cas procedeix ara posar-li el dit a l'ull al president de la Generalitat pel finançament de CDC. O s'involucra a tots els partits, o no se n'involucra a cap.

Només els recomano que facin una prova: observin la reacció dels polítics catalans que tenen l'amo a Madrid (els que són servents d'uns partits espanyols que, com ha estat ha demostrat abastament per la justícia, són els més corruptes de tots). Fixin-se que els delegats dels dos partits que, conxorxats entre ells, controlen l'aparell de l'estat i poden amagar la pròpia il·legalitat, aquests impresentables botiflers, dic, són els que de tot això n'estan fent un escàndol. La resta, no. Els partits de disciplina catalana no en fan safareig. Perquè no poden. Perquè saben de què va el tema. Saben que la premsa no és lliure, i que la veritat se sabrà massa tard, quan el mal ja ens l'hauran fet. O ens l'hauran fet nosaltres mateixos, per fer sempre cas dels forans. Per no utilitzar la intel·ligència ni saber aprofitar els moments i els forats que la història ens ofereix.

